

Rusi se ustijo, da bodo strli Mannerheim linijo do petka

Sovjeti trdijo, da je bila usoda Fincev zapečateni, ko je švedski kralj odrekel Finski vojaško pomoč. Vsako premirje med Rusi in Finci je izključeno.

RUSI PRODRAJO PROTI VIIPURI IN POROČAJO O NOVIH USPEHIIH

Moskva, 20. febr. — Sovjetska vlada se je danes z vso samozvestjo izjavila, da bodo ruske čete do prihodnjega petka popolnoma zanesljivo strle Mannerheim linijo in prodrle skozi. Armada hoče podariti to zmago nad Finci za 22 obletnico osvojenosti boljševiške vlade. To zmago je danes napovedalo vse rusko časopisje.

Sovjetsko armadno poveljstvo danes poroča, da armada čisti finske postojanke šest milj južno od mesta Viipuri in da je že izolirala finske čete od utrjene obrežja pri Koivistu, kjer je skrajna desna točka Mannerheim linije.

Rusko časopisje danes piše, da je sicer ruska armada itak računala na zmago, toda usoda Fincev je bila zapečateni, ko je švedski kralj Gustav V. odločno zavrnil prošnjo Fincev za vojaško pomoč. Iz vladnih ruskih krogov se poroča, da ni nobene izgleda, da bi prišlo do premirja med Rusi in Finci, ampak da se bo bojeval boj do popolnega poraza Fincev.

Moskva poroča, da razen uspehov ob Finskem zalivu proti mestu Viipuri, ni na ostali fronti nobenih važnih sprememb. (V tem so si poročila iz Helsinkih in Moskve nasprotujoča, ker Finci poročajo, da so popolnoma uničili 18. rusko divizijo pri jezuru Ladoga, dočim Moskva trdi, da ni bilo na tej fronti nobenih važnih dogodkov. Rusi tudi trdijo, da so zbili Fince 14 letal. Finci pa trdijo, da so jih zbili Rusom dvajset.)

Helsinki, 20. febr. — Dasi padajo v mesto Viipuri neprestano ruski topovski izstrelki, pa ni mesto še v nevarnosti, da bi z enkrat padlo sovražniku v roke. To mesto, ki je drugo največje finsko mesto, je izpraznjeno civilnega prebivalstva, ki je pred vojno šlo 74.000 duš. Večina prebivalstva je odšla iz mesta že takoj v začetku vojne, zadnji so pa odšli prošli teden. V mestu je samo vojaška straža.

Finsko poveljstvo poroča, da je obrambena linija, za katero so se Finci umaknili "zdrava" in da so bili vsi ruski napadali odbiti.

Gongwer se ne poda

W. B. Gongwer, odstavljivi boss demokratov v okraju Cuyahoga, je govoril sinoči kakim 250 svojim pristajšem na seji, da bo Miller načelnik samo do 14. maja, do primarnih volitev in potem da si bodo pa precinktni načelniki izbrali drugega vodjo. Gongwer je pozival svoje pristajše, da se bore proti Millerju do zadnjega. "Naša stranka je še vedno v večini v tem okraju," je rekel Gongwer, "pa naj odloči centralni odbor kakor hoče." Navzoči so sprejeli resolucijo, ki kliče precinktno načelnika, da izvolijo Gongwerja za načelnika po primarnih volitvah.

Italijansko časopisje se norčuje iz poslanikov Zedinjenih držav

Rim. — To, da je predsednik Roosevelt imenoval Myron C. Taylorja kot osebnega zastopnika pri Vatikanu, je dalo laškemu dnevniku Popolo di Roma povod, da se je ponorčeval iz ameriških poslanikov, katerim očita, da nimajo dovolj kulture in omike in da so znani po svojih diplomatskih polomijadah, ki jih storijo v svoji službi.

Ameriški poslani, trdi laški dnevnik, nimajo nobene izkušnje v tem poslu. Njih edina služba je, da so prijatelji predsednika Zed. držav, ki so mu pomagali pri izvolitvi, ali doli denar za kampanjo.

Dalje piše laški dnevnik, da se v Zed. državah pri izbori poslaničar ne gleda na zmožnost, ampak ta urad izpolnijo s prvimi bogatimi groceristom, ki je pri roki in ki je dovolj dal za predsedniškovo kampanjo. In kadar se tak poslanik privadi delu, je odpoklican domov, ker je predsednik dokončal svoj termin in drug predsednik mora nagraditi zopet svoje prijatelje.

Dnevnik potem navaja ameriškega poslanika za Anglijo, Kennedyja, ki je "prodajal grah in časopise" in poslanika za Francijo, ki je baje izvršil neodpušten greh, ko je povabil odlična parizka dekleta k sprejemu v ameriško poslaništvo in jim naročil, naj ne pridejo v spremstvu svojih mater.

Da je laška vlada dovolila tak napad na ameriške poslanike v tem najbolj važnem laškem dnevniku ob času, ko sta na potu v Rim državni podtajnik Welles in Rooseveltov odposlanec Taylor, je zbudilo med diplomati veliko začudenje in smatrajo to za skrajno neollikano delo.

Ogenj v cirkusu

Rochester, Ind., 20. febr. — V zimskem bivališču cirkusa Cole Bros. & Robbins je nastal ogenj, v katerem je poginilo okrog 150 divjih živali, tigri, levi, leopardi, opice. Živali so se spekle v svojih kletah, v katerih so bile zaprte ob času požara. Kakih 350 konj, slonov, kamel, je zdivjalo pa po mestu, ko so jih izpustili na prosto. Uslužbeni so ob požaru spustili vse živali, razen divjih zveri in ki so vse do zadnje poginile v ognju. Pozneje se je doglalo, da je v ognju poginil tudi en slon. Zgorelo je tudi mnogo voz in druge opreme. Cirkus je rešil samo tiste zveri, ki jih je poslal v Cleveland za Grotto cirkus. Skodo cenijo na \$200.000. Očividci pripovedujejo, da je bil strašen prizor, ko se je slišalo rjovenje divjih zveri, ko se je bližal požar njih kletkam, to da pomoči zanje ni bilo.

Garner premišluje, če bi šel v državo Ohio po delegate

Washington, D. C. — Podpredsednik Garner, ki je kandidat za predsednika Zed. držav v prvi vrsti zato, da bi preprečil Rooseveltu poskus tretjega termina, zdaj resno premišluje, če bi šel v Ohio po delegate v primarnih volitvah. Dokler je mislil, da bo senator Donahey predsedniški kandidat, se je hotel Garner izogniti državi Ohio iz naklonjenosti do Donaheya. Toda ko je ta izjavil, da ne mara vezati rok delegatom, ki naj volijo kogar hočejo, se Garner resno bavi z idejo, da bi sam skočil v dirko tudi v Ohio.

Dodaj je Garner naznanil uradno kandidaturo za predsednika v državi Wisconsin, Illinois, Oregon in morda bo nastopil tudi v Kaliforniji.

Senator Donahey ne mara vezati rok ohijski delegaciji, da se ne bo zopet ponovil slučaj, kot je bil leta 1932. Takrat je ohijska delegacija še vedno glasovala za Al Smitha, čeprav je bila nominacija že zasigurana Rooseveltu. To je tudi vzrok, da Ohio ne dobi v Washingtonu take pozornosti, kot bi jo sicer.

Norveška bo predložila nemško zahtevo na Ligo narodov

Berlin. — Ker se je nemška vlada pritožila Norveški, naj trpi škodo radi lažje Altmarka, ki so jo zapodili na suho Angleži in odpeljali z nje ujetje mornarje ter pri tem ubili več nemških mornarjev, je Norveška odgovorila, da bo zadevo predložila Ligi narodov v pretres. Ta naj potem določi, če je Anglija prekršila mednarodno postavko, ko je napadla nemško ladjo v norveških vodah in če je pri tem kakšna krivda na norveški strani.

Nemčija bi tudi rada pojasnila, zakaj sta dve norveški bojni ladji dovolili angleški križarki Cossack, da je zavozila mimo njih in napadla nemško ladjo. Norveška je tudi odgovorila Angliji, da ni bila njena dolžnost zabraniti prehod nemški ladji skozi nevtralne vode, čeprav je imela na krovu angleške ujetnike. Govori se tudi, da bo naprosil predsednik Roosevelt, da bo v komisiji, ki bo sodila to sitno zadevo.

Največ trpijo v sedanji vojni nevtralc

Washington, D. C. — Uradni Washington z skrbjo gleda v bodočnost glede pravic in koristi nevtralnih držav, ki niso zapletene v sedanjo evropsko vojno, pa kljub temu veliko trpe. Zlasti v teh dneh, ko vojskujoče države grozijo, da se bodo poslužile "zakona povračila," ali "povračila milo za drago." To postavka zopet dviga svojo glavo, ko si evropske vojskujoče države vračujejo milo za drago. Anglijska je je blokado ustavila ves dovoz v Nemčijo, celo živež. V povračilo tega je Nemčija posejala mine po Severnem morju in v Rokavskem prelivu. In v po-

Hitler bi rad Ameriko!

Vancouver, B. C. — Rosita Forbes, pisateljica in raziskovalka, je povedala, da ji je Hitler lanskega julija rekel, da bo dobil Ameriko za naseljevanje. Ko mu je rekla, da gre v Afriko na znatno potovanje, ji je rekel Hitler: "Kar imejte Afriko in svoje kamele, ki jih imate tako radi! Jaz ne maram Afrike. Jaz bom dobil Ameriko za naseljevanje!"

Delavska tajnica je za milejše naselniške postave

San Francisco, Cal. — V tujkajšnjem Commonwealth klubu je imela govor delavska tajnica ameriške vlade, Miss Perkins, ki je rekla, da bi morala dežela vpeljati ložje in cenejše načine pridobivanja državljanstva. Miss Perkins je rekla, da imamo danes v Zed. državah komaj nekaj 2.300.000 oseb, ki niso še državljanji te dežele in to število se dnevno krči. Sedanje naselniške postave so mnogo preostre in preveč drastične, je rekla Miss Perkins. Priporočala je, da bi bil sprejet Diešov predlog, ki bi dal naselniškim oblastem moč ukrepati v vsakem posameznem slučaju.

Miss Perkins je tudi ugotovila, da v zadnjih desetih letih ni bilo skoro nobenega naseljevanja v Zed. države in v zadnjih dveh letih je prišlo v deželo komaj 104.000 oseb. Delavska tajnica je zelo pohvalila naselniške narodnosti, ki so vsled svoje pridonosti in poštenosti pomagale do razvoja te dežele, ki bi se brez naseljevalcev ne razvila, kot se je.

10 obletnica

V petek 23. febr. ob 6:30 se bo brala v cerkvi sv. Lovrenca sv. maša za pokojno Sestro Claro Genevieve. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni.

Prestal operacijo

V City bolnišnici je srečno prestal težko operacijo Albert Grandovec in se sedaj nahaja na svojem domu, 12925 Lina Ave., kjer ga prijatelji lahko obiščejo.

Registracija volivcev

Danes je zadnji dan, ko se lahko registrirajo vsi oni, ki drugače ne morejo voliti, če hočejo voliti 27. februarja v 22. distriktu in prihodnji mesec za nove davke v Clevelandu.

Nanticoke, Pa. — Dne 2. t. m. je tu umrl John Kotar, star 86 let in rojen v Lokah pri Hrastniku na Spodnjem Štajerskem. Bil je pionir v teh krajih, kajti naselil se je tukaj pred 50 leti. Bil je vdovec in sorodnikov tukaj ne zapušča, pač pa mnogo prijateljev in znancev.

Zavezniki pripravljeni za sprejem Nemcev

Paris. — Vojaški strokovnjaki pazno zasledujejo boje na Finskem, ne toliko radi posledice iste, kot na način bojevanja. Zavezniki so postali pozorni na ruske izpade z letali na Mannerheim linijo in pričakujejo, da se bo poslužila Nemčija iste taktike na Maginot liniji.

Nemški vojaški strokovnjaki so že trdili, da je taktika, kot so jo zasledovali v svetovni vojni, neprimerna. Takrat so namreč po nekaj dni neprestano obstreljvali s topovi sovražne postojanke, nakar je napravila pehotna izpada. Tako je sovražnik vedno vedel vnaprej, kje bodo napadli in so lahko poslali tje ojačenja.

Zato zdaj zavezniki pričakujejo na pomlad, v marcu ali aprilu, da bodo Nemci napadli in sicer z zračno silo. Zavezniki tudi vedo, da mora končno Nemčija napasti na zapadni fronti, če hoče upati na zmago. In ker gre Maginot linija vse od Švice do Severnega morja in je za direktne napade nezavzetna, preostaja za Nemce edino napad iz zraka. Pa ne samo na liniji, ampak tudi na zaledje, na mesta in razne industrijske centre.

Nemčija se je pripravljala več let na to odločno bitko. Toda vsak dan odlašanja pomaga Angliji in Franciji, ki se tudi pripravljata z vso vmeno. Zavezniki računajo, da bodo poslali Nemci na Maginot linijo bojne tanke, topništvo in letala, prav kot to delajo danes Rusi na Finskem.

Toda zavezniki so pripravljeni in vsak mož na fronti natančno ve o svoji nalogi. Saj so na fronti že od srede oktobra in se vsak dan samo vadijo in pripravljajo za obrambo in tudi za protinapad.

Zalostna vest iz domovine

Iz Topola pri Blokah je prejel John Zbačnik, 1017 E. 71st St., žalostno vest, da mu je 9. januarja tam preminila mati Marija, stara 77 let. V Clevelandu zapušča sina Valentina in Johna, hčere Margaret poroč. Sadar, Mary poroč. Sadar, Frances poroč. Fortuna ter v Kanadi sina Franka, v stari domovini pa sina Jakoba. Pred desetimi leti se je nahajala na obisku v Clevelandu pri sinovih in hčerah. Naj bo dobri materi ohranjen blag spomin.

Nov utilitetni direktor

Zupan Burton je imenoval generalnega kontraktorja Johna A. Kichey-a za utilitetnega direktorja mesto odstoplega Frank Wallene. Hickey nastopi urad 1. marcem.

LEP USPEH ROOSEVELTOVEGA PLESA

Vse priznanje gre našemu narodu za tako krasno udeležbo na prireditvi povodom rojstnega dne našega predsednika Franklin D. Roosevelta.

Nad dva tisoč Slovencev v Sloveni je prispevalo svoj delež v blag in človekoljubni namen, da se odmore tisočim nesrečnih človeških bitij, ki trpe na kruti boleznih — otroški paralizi.

Dasi se je vršila prireditve na delovnik sredi tedna, so naši Slovenci pozabili na utrujenost ter pohiteli v Slovenski narodni dom in s svojo prisotnostjo dokazali, da jim bije v prsih čuteče srce. Ponosni smo lahko, da naš narod ni med zadnjimi in da je vedno pripravljen na žrtve, kadar je treba pomoči v sili in potrebi. Vse priznanje zaslužio naši slovenski časopisi v Clevelandu (oba dnevnik in štiri glasila bratskih podpornih organizacij) za brezplačno propagando med našim narodom. Hvaležni moramo biti šestim najboljšim slovenskim orkestrom, ki so brezplačno prispevali svoj delež na ta večer. Istotako gre zahvala in priznanje našim talentom, ki so s svojim proizvajanjem tako lepo povzdignili slavnost Rooseveltovega večera.

Prireditve v ta blagi namen so se vršile že več let širom Združenih držav. Tudi mi Slovenci smo posamezno prispevali. Letos smo pa končno nastopili s samostojno prireditvijo. Sijajen uspeh tega večera naj bo dokaz Amerikancem, da slovenski narod nekaj premore, ako se resno zaveže.

Samo borih deset dni smo imeli na razpolago za vse priprave in v tem kratkem času se je po-

Adam pride v Ameriko

New York. — Angleška kiparja Herbert in Stafford sta izklesala 7 čevljev visok kip, ki predstavlja očeta človeškega rodu, Adama. Ta kip je sedaj na potu v Zed. države, da bo tukaj postavljen na ogled, proti vstopni plačali \$250.000 vstopnine, da so si kip ogledali. Predno so 5 ton težak kip naložili na ladjo, so ga zavarovali za \$85.000 proti eventualni izgubi. Glede tega kipa je bilo mnogo debate za in proti. Noben časopis si ni drznil prinesiti njegovo sliko drugače, kot če je slikan od strani ali od zadaj. Kiparja, ki sta potrebovala 15 mesecev, da sta izgotovila kip, ga imenujeta "izvor vsega človeštva," medtem ko nekateri pravijo, da je to kip čisto navadne gorile, ki ni poraščena z dlako.

Demokratska seja

V četrtek 22. februarja se vrši seja Slovenskega demokratskega kluba 32. varde v Turkovi dvorani na Waterloo Rd. Na dnevnem redu bo zaprtega novega odbora, sprejem novih pravil, poročilo odborov, primarne volitve in drugo. Na sejo bo prišel tudi Anthony Flegler, kandidat za kongresnika v 22. okraju.

40 letnica poroke

V soboto 24. februarja praznujeta 40 letnico srečnega zakonskega življenja dobro poznata John in Agnes Petschauer, 6615 Bonna Ave. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni, da bi se udeležili sv. maše v cerkvi sv. Vida ob osmih.

srečilo našemu časopisju dvigniti narod in ga navdušiti za to veliko žrtev. Naši časopisi so stori- li več kot svojo narodno dolžnost.

Iskrena zahvala gre vsem odborom, ki so s svojo požrtvovalnostjo tako nesebično vršili težavno in odgovorno nalogo, katero so prevzeli brez obotavljanja na svoje rame. Končno iskrena zahvala vsem, ki ste na ta ali oni način pripomogli, da bo naš slovenski narod še bolj spoštovan in upoštevan v svoji novi domovini.

Dohodki, stroški in preostanek prireditve "Slovenski Rooseveltov večer" 30. jan. 1940:

Skupni dohodki	\$793.55
Skupni stroški	267.81
Preostanek prireditve	\$525.74
Prodanih 270 znakov po 10c	27.00

Svota poslana na National Foundation for Infantile Paralysis \$552.74

Prejel sem pismo potrdilo prejema čeka v svoti \$552.74 in iskreno zahvalo od Mr. M. F. O'Donnella, predsednika odbora Cuyahoga County za prireditve predsednika Roosevelta rojstnega dne. Zahvaljuje se vsem clevelandskim Slovincem, kateri so na en ali drugi način pripomogli do tako znatne podpore za one reveže, ki so prizadeti od paralize.

Račune v detaljih so pregledali in pronašli v redu Josephine Zakrajšek, Edward Kovačič, Max F. Traven, in Joseph Okorn kot blagajnik prireditve.

Za odbor slovenske skupine Narodnega sklada otroške paralize,

John Gornik, predsednik.

Pripoveduje, kako je ubila avtomobilista

Lake Charles, La. — V tukajšnji ječi je zaprta neka Tonie Henry, ki z neko naslado pripoveduje, kako je ubila avtomobilista, ki jo je z njenim spremljevalcem vzel na avto. Žrtev je Joseph Calloway, star 41 let, ki je pobral par na cesti blizu Orange, Texas. Ženska pripoveduje, kako je nastavila Callowayu samokres v rebra in mu ukazala, da je avto zapeljal na nek samotni kraj. Tam sta ga peljala na riževno njivo, ga prisilila, da se je slek, nakar ga je ženska ustrelila v glavo, dasi je Calloway mlo prošil za življenje. Ženska je nato vzel žrtvi \$15 in uro, sežgala njegovo obleko, nakar se je odpeljala s tovaršem. Spotoma se je pa z njim skregala, ga treščila z samokresom po glavi in ga vrgla iz avta, kot trdi.

Zalostna vest iz domovine

Cecilia Pobega, 3519 E. 80th St. je dobila iz starega kraja žalostno vest, da ji je umrl oče Jakob Pobega, star 86 let. Naj počiva v miru v rodni zemlji.

Druga obletnica

V četrtek 22. februarja se bo brala ob pol sedmih sv. maša v cerkvi sv. Vida za pok. Frank Marinkotom v spomin 2. obletnice njegove smrti. Prijatelji so vljudno vabljeni, da se udeležijo.

Na potu okrevanja

Mrs. Pavlina Kapel, 12909 St. Clair Ave., se nahaja na potu okrevanja. Lepo se zahvaljuje podružnici št. 14 SZZ za cvetlice ter prijateljicam in prijateljem za prijazne obiske.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

• AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83

No. 44

Wed., Feb. 21, 1940

Prvi predsednik Zed. držav

Ko je bila sprejeta ustava Zed. držav in je bil izvoljen prvi kongres, je bil izbran tudi prvi predsednik in podpredsednik. Nobenega vprašanja ni bilo, kdo bo prvi predsednik. Sloki in ponosni Viržinijski, ki je v črnih dneh revolucije vodil deželo, je bil izbran v srcu vsakega patriota za predsednika. George Washington je bil star takrat 57 let.

Pristaši nove vlade so videli v Washingtonu edinega človeka, ki bi bil sposoben načelovati vladi iz dveh ozirov: ker je užival splošno spoštovanje med ameriškim narodom in ker je bil visoko cenjen tudi v inozemstvu. Podpredsedništvo je bilo dano John Adamsu iz Massachusettsa, ki se je bil pravkar vrnil iz Anglije kot poslanik.

Ob silnem navdušenju naroda je položil George Washington prisego v Federalni dvorani v New Yorku na 30. aprila 1789.

Tako se je rodila nova ameriška vlada, takorekoč nov narod, ki je prvič imel svojo vlado. Ali bo preživel ta narodč svoj detinska leta? Nobenih dvakov še ni bilo določenih, ki bi vzdrževali novo vlado, nobenega državnega ustroja še ni bilo, po katerem bi poslovala nova vlada. Vse je bilo treba ustvariti nanovo. North Carolina še ni pristopila k Uniji, Vermont se je pa pogajal z Londonom, da bi bila priznana kot neodvisna država.

Celo pristaši nove vlade so dvomili o uspehu. Hamilton je imenoval novo vlado kot "brezpomembno fabrikacijo" in celo podpredsednik John Addams je dvomil, če bo končal svoj termin v uradu.

Na drugi strani se je pa kazala svetlejša stvar. Prosperiteta se je naglo vračala v deželo, trgovina z inozemstvom se je začela večati radi evropskih vojn. Časopisje je stalo na strani nove vlade, tako tudi javno mnenje. Celo nasprotniki kot Samuel Adams, Patrick Henry in Thomas Jefferson, so se morali končno strinjati z novo vlado. Ti so pa potem pridobili nove pristaše.

Važno je bilo tudi, da je bila nova vlada v rokah medsebojnih prijateljev. Značilno pri Washingtonu je bilo, da ni izkoriščal položaja, da bi si zgradil močno stranko. Kadar je izbral človeka za kak važen urad, je gledal le na zmožnost in ne na politično prepričanje. Vsi so bili pa enih mislih: da bi pokazala ustava uspeh.

Washington je bil takrat obdan od samih aristokratov, ki bi ne bili nasprotni niti ideji monarhije. Zato je moral biti pa Washington zelo previden pri vsakem koraku, da si ni nakopal njih jeze in pri vsem pa vodil vlado v demokratskem duhu.

Kongres je imel polne roke dela, da je dodajal nove točke k ustavi, da se je mogla vlada razviti, kakor so kazale potrebe. V letu 1791 je bilo sprejetih že prvih deset amendentov k ustavi. Treba je bilo zgraditi vladni ustroj, da bo lahko vlada poslovala. Ena posta je bila že postavljena, toda niso imeli še postavodajnega oddelka, niti vojnega, niti državnega, niti zakladniškega. Zato je bilo prvo večje delo kongresa, ko je ustvaril vrhovno sodišče z predsednikom in petimi člani.

Kmalu zatem je prišlo pa do spora v Washingtonovem kabinetu. Jefferson, ki je bil prepričan, da je Washington čisto pod vplivom zakladniškega tajnika Hamiltona, je resigniral v decembru 1793. Dasi je bil kongres sovražen Hamiltonu, pa je ostal ta v uradu do januarja 1795.

Ta spor v njegovi uradni družini je privedel Washingtona do tega, da ni hotel sprejeti nominacije za ponovno izvolitev leta 1792. Končno sta apelirala nanj Jefferson in Hamilton rekoč, da je njegovo vodstvo potrebno, da se nova vlada dobro utrdi. Končno se je pritisku udal.

Prav takrat je bila pa Evropa sod smodnika, v Franciji je izbruhnila revolucija, Francija je napovedala vojno Avstriji in Angliji. Amerikanci so se takoj razdelili v dva tabora: federalisti so potegnili z Anglijo, pristaši Jeffersona pa z Francijo. Ti in oni so silili v vojno, toda vsak je vlekel na svojo stran. Toda Washington je videl nevarnost za deželo, če bi se zapletla v evropsko vojno in z previdnim vodstvom je obdržal deželo izven evropske vojne. (Kako se danes ta zgodovina ponavlja!) Na 22. aprila 1793 je predsednik Washington proglasil nevtralizacijo.

Kljub temu, da se je izkazal Washington modrega in previdnega voditelja, ki mu je ležala na srcu samo korist dežele, pa je proti koncu svojega drugega termina dobival mnogo kritike in obrekovanja. Dasi mu ni nihče nasprotoval, če bi bil hotel kandidirati v tretje, pa so ga vladni posli tak zmučili in nehalnost naroda ga je tako bolela, da se je izjavil, da bo šel ob koncu svojega drugega termina v privatno življenje.

Ob svojem izstopu iz vlade, je dal narodu očetovske nasvete, katerih glavni je bil ta, naj ima dežela z tujezemskimi narodi kolikor mogoče malo opravka, razen v trgovskih poslih. Če se hoče dežela ohraniti, naj se nikdar ne zaplete v tujezemsko politiko, je naročal Washington.

"Naša politika naj bo," je rekel Washington, "da se izogibljemo trajnih zvez z katerimkoli tujezemskim narodom."

Ko bomo jutri obhajali Washingtonov rojstni dan, se bomo spomnili na te njegove modre besede, ki so upoštevna vredne prav tako danes, kot so bile pred 150 leti.

BESEDA IZ NARODA

OB DRUGI OBLETNICI SMRTI FRANK MARINKOTA

Duša hodi po strmi pečini,
skozi prepad, gorsko brezno.
Pada, pada se pogreza v globočino,
vstaja, vstane, zopet hodi,
ker hodi On z njo,
ki ljubi jo možmo.

V Njemu moja je tolažba,
upanje, pomoč in nada,
On obriše mi solze,
ko je žalostno srce.
Svetu je izumrlo truplo,
ljubezen pa bo živela večno.

Minuli sta že leti dve.
odkar ugasnilo je življenje
Tebi, ki si bil nam vse,
nepozabljeni sprog in oče.
Uživaj v raju zdaj plačilo,
ker delila roka je obilo.

Ostani vestni naš vodnik,
v vseh nadlogah tolažnik.
Naj nas močna vez med nami spremlja
v bojih našega življenja.
Kar čutilo je srce nekdanj,
isto čuti tudi zdaj.

O Gospod, ne daj nam omagati,
v težkih urah pod križem obležati,
pomagaj, da se Tvoji sveti volji vdamo,
z molitvijo nadaljujemo in končamo,
da nas enkrat po končanem trpljenju
Božje srce bo združilo v nebeškem domu.

Mary Marinko in otroci.

Ob 30 letnici prihoda v Ameriko

Pod tem naslovom sem že ne-
nekaj napisal 12. februarja v
Ameriški Domovini in danes pa
hočem nadaljevati.

Ko sva prišla z očetom iz go-
stilne, naju je moja dobra ma-
ti že pričakovala pri ognjišču s
črno kavo, ko naju je ugledala je
vzdihnila: "Oh, oče, France, kje
pa sta bila toliko časa, kaj se
vama je pripetilo, da sta se tako
dolgo zamudila?"

Tedaj pa oče povzame besedo
in pravi, da prav nič slabega, saj
veš, da so danes sv. Trije kra-
lji pa je bilo nekaj več naših va-
ščanov pri Meršanovih in smo
se malo naših kmetičkih stvari
pomenili in da bomo našega
Franceta poslali v Ameriko. Ta-
krat pa zroji moja mama: "O ti
Berdaus neusmiljeni, kaj pa ti
misliš, da boš vse moje otroke
pognal po svetu in še tega naj-
mlajšega sina mi hočeš odpravi-
ti od hiše. Pognal si Rudolfa, ki
že tako dolgo ni nobenega glasu
o dnega in ne vem ali je živ ali
mrtev. Bogve kako trpi tam v
Ameriki. Saj pravim, vi moški
imate nobenega srca do svojih
otrok. Jaz vem kaj so otroci, ki
sem jih odgojila in z njimi trpe-
la." Nato pa si mama zakrije
obraz z rokama in bridko zajóče.

Tudi meni so tedaj stopile sol-
ze v oči in tudi danes, ko to pi-
šem mi solze lesketajo v očeh,
ko premišljam kaj je dobra
mama morala prestati in kako
je težko zapustila svojega sina.
Nikdar ne morem popisati lju-
bezni do svoje mame. Nikdar ni
zatisnila očesa prej, da sem bil
tudi jaz doma.

Ko se je mama izjokala, tedaj
pa se oglasi oče kot hraber vojak
ter ji reče: "Draga mati, bodi
kakor koklja, ki izvali piščance,
saj dobro veš kako jih ljubi in
varuje, za vsako zrnce, ki ga
naredi jih pokliče, da ga pojedó,
čeprav sama strada. Le počakaj
mati, da ti še naprej povem kako
koklja dela s svojimi otroci, ko
venomer tekajo za njo, da bi
jim iskala živeža. Ko so odras-
li, tedaj se tudi koklja zopersta-
vi in jih zapodi, češ, saj sem vas
redila do sedaj, dokler ste bili še
majhni sem za vas skrbela, a se-
daj pa si kar sami iščite za svoje
žlodece." Tako je oče dokazoval
materi.

Končno pa je še pristavil:
"Kaj misliš, da smo sinove zre-
dili, da jih boš ti doma obdržala

in kaj misliš mati, da bom pustil
svoje sinove doma, za strice pri
hiši. Kar pogledaj sosedovega Jer-
nja kaj je dobil za svoje 60 let-
no delo pri hiši in je nazadnje še
gladu umrl, ko je ležal bolan so
še celo pozabili nanj. No, sedaj
pa reci, če imam prav ali ne."
Mati je priznala, da so bile oče-
tove besede pravilne in je rekla:
"Pa naj bo po tvojem oče, saj
imaš res prav." Jaz sem bil pa
tako vesel, da bi bil skoro s po-
ljubom očetu odgriznil lice.

Sdaj je pa nastalo veliko in
važno vprašanje in sicer kako se
bom rešil cesarja Franca Jože-
fa. Utepel sem si bil v glavo, da
ga ne bom služil kot sta ga moja
dva brata, pa naj me stane kar
hoče. Mislim sem si, saj imam
skušnje skoro sedem let v trgo-
vini kako se služiti in na to imam
veliko spominov.

Pa naj za danes končam in
prihodnjič pa vam bom povedal
kako sem prišel v Ameriko. Po-
zdravljeni. France s hriba.

Samostojno podporno dru-
štvo Doslužencev

Zgoraj omenjeno društvo je
osvojilo sklep, da se razpiše
kampanjo za nove člane za dobo
treh mesecev začetkom s 1. mar-
cem 1940, katerega veseli pri-
stopiti k našemu društvu ima se-
daj zelo lepo priliko, da postane
član društva Doslužencev brez
vsakih stroškov ako je pri do-
brem zdravju in v starosti od
16-45 let. Društvo kot tako pla-
ča zdravniško preiskavo za vsa-
kega novega kandidata kakor tu-
di pristopnino in povrh tega ima
vsak nov član, kateri pristopi v
tej kampanji prost asessment za
prve tri mesece.

Torej kot se vidi, se tukaj ni-
dijo zelo dobri pogoji za novo
pristopile in društvo je na dobri
finančni podlagi in plačuje \$7.00
na teden bolniške podpore in pri-
redji časten pogreb za vsakim
umrlim sobratom z udeležbo vseh
članov. In vsak mora priznati,
da so ti častni pogrebi nekaj iz-
vanrednega in ako se ne motim
je naše društvo edino te vrste
v Ameriki, da bi počastilo umrle
sobrate s takim pogrebom.

Kateri želi več podatkov o na-
šem društvu se lahko obrne na
društvene odbornike posamezne
člane in na društvene seje, ka-
tere se vrše vsako četrto nedeljo
v mesecu v starem poslopju S.
N. D. ob 9. uri dopoldne.

John J. Kikol, taj.

Za
pouk
in
izobrazbo

Piše
LOVRENC
SHADOLNIK

Članek 21
DOBER NASVET

Mi smo otrokom samo v napa-
tje in zapreko, če jih silimo, da
bi bili taki kot smo mi. Starši, ki
imajo več otrok se bodo strinja-
li z menoj, če bom rekel da izmed
desetih otrok nista dva enaka.
Saj celo pravijo, da izmed vseh
milijonov ljudi na svetu ni mo-
goče dobiti dveh, ki bi si bila v
vseh ozirih slična.

Otrok se udeležuje šolskega
pouka v prvih razredih in si na
ta način pridobi znanosti, ki mu
bo, če jo bo pravilno obrnil, še
veliko koristila v poznejšem živ-
ljenju.

Vsak otrok misli po svoje in
presoja in si tolmači vsako stvar
po svojih duševnih zmožnostih.
Vsak otrok naj se uči zase, ker
nihče drugi mu ne bo določil bo-
dočnosti kakor on sam. Muzika
je jako izvrstna izobrazba nje-
gove duše in jako harmoničen
jezik njegovega duha. Nismo vsi
nadarjeni za mojstersko muziko,
samo nekaj jih je tako nadarje-
nih ljudi, ki imajo nenavadne
zmožnosti v glasbi.

Torej če se opazi, da ima ot-
rok veselje do godbe, naj se ga
poskuša kolikor mogoče navdu-
ševati za ta poklic. V glasbi ot-
rok izraža in pokaže svoj zmo-
žnosti. Z izobrazbo na tem po-
lju otrok izraža veselje ali žal-
ost in zato priporočam staršem,
da pomagajo svojim otrokom, ki
imajo veselje do petja ali glaz-
be v splošnem. Saj je vendar ta-
ko nedolžno otroško veselje in
končno pa mu bo to lahko veliko
koristilo v poznejšem življenju.

Posebno dekleta so zelo nav-
dušena za petje in tudi nadar-
jena, torej je staršev dolžnost,
da store kar je v njihovih močeh,
da se nadarjen otrok kar naj-
bolj mogoče izobrazbi v tem ozi-
ru.

Za mlade fante pa bi jaz pri-
poročal delavnico opremljeno z
različnim orodjem in enostavni-
mi stroji, kateri pa ne smejo bi-
ti nevarni, da se kateri telesno
ne poškoduje. Mnogo je takih me-
stov, ki imate svoj domove,
svoje lepe hiše in taki bi določi-
li v kleti eno sobo za otrokovo
delavnico, kjer se bo otrok mar-
sikaj lahko naučil, kar mu bo v
korist v poznejših letih.

Dober in skrben oče se mora
vedno zanimati za svojega sina
in sin pa bo z veseljem pokazal
vse spoštovanje do svojih star-
šev. Zagotavljam vas, da tak ot-
rok ne bo nikdar zašel na papa-
na pota, ker njegove misli se bo-
do vrtile krog dela pri katerem
bo hotel pokazati kaj zna napra-
viti. Delo je za vsakega mlade-
niča nekaj naravnega in vsak bo
z veseljem pokazal svoje zmo-
žnosti.

Otroci so vedno bolj veseli, če
imajo dovoljenje in priložnosti
pokazati v delu svoje zmožnosti,
da tako pridejo do poklica za ka-
trega jih je Bog odločil in kate-
rega s bodo držali, ko enkrat do-
rastejo v odrasle može. Otrok
naj se loti dela, katerega je zmo-
žen.

(Dalje prihodnjič)

Kanaččanka piše

Iz Vancouver, B. C., Canada,
piše Mrs. Anna Žitko na spodaj
podpisane strice dolgo pismo v
katerem povprašuje za mnoge
rodbine in prijatelje, katerih se
spominja od časa do časa, ko se
je nahajala še v Clevelandu.

Pred vsem bi rada zvedela o
sorodnikih in sploh o vseh, ki so
doma iz Preserje. Kdor se je
spominja, ji lahko piše na na-
slov: 796 Keefer Ave., Van-
couver, B. C., Canada.

EDINA, SAMO MOŠKA, NEPRISTRANSKA DRUŽABNA
ORGANIZACIJA

Slovenska moška zveza v Ameriki

Ustanovljena 1. januarja, 1939. Inkorporirana 13. marca, 1939 v državi
Ohio.

Glavni sedež: BARBERTON, OHIO

ENA NOVA MODERNA ORGANIZACIJA NA DRUŽABNEM,
SPORTNEM IN KULTURNEM POLJU

Nobenih pristopnih stroškov. Ne potrebujete nobene zdravniške preiskave
Pristop od 16. do 55. leta.

Za 25 centov mesečnega asesmenta, plačuje dobrostojećem članu do \$100
pogrebni stroškov.

Vsak Slovenec bi moral biti član te nove nepristranske organizacije.

GLAVNI ODBOR:

Predsednik: FRED UDOVICH, 183-22nd St. N. W., Barberton, O.
Prvi podpredsednik: ANTON RUDMAN, 719 E. 157th St., Cleveland, O.
Drugi podpredsednik: FRANK BENČINA, 14729 Thomas Ave., Cleveland, O.
Tajnik: VINCENT H. LAUTER, 1067 Sutherland Ave., Akron, O.
Blagajnik: JERRY ZUPEC, 982 E. 207th St., Euclid, O.
Zapisnikar: JOŽE GRDINA, 6121 St. Clair Ave., Cleveland, O.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik in prvi nadzornik: JOHN LINTOL, 208-23rd St. N. W., Bar-
berton, O.
Drugi nadzornik: CHARLES BENEVOLO, 16007 Holmes Ave., Cleveland, O.
Tretji nadzornik: NIKOLA KLASAN, 1440 E. 40th St., Cleveland, O.

FINANČNI ODBOR:

Predsednik in prvi odbornik: AUGUST F. SVETEK, 478 E. 152nd St.,
Cleveland, O.
Drugi odbornik: FRANK MERHAR, 1015 E. 62nd St., Cleveland, O.
Tretji odbornik: JOSEPH PIŠKUR, 133 Smithsonian St., Girard, O.

Za pojasnila se obrnite na glavnega tajnika Slovenske Moške Zveze
1067 Sutherland Ave., Akron, O.

Finančno poročilo za prvo leto poslovanja

Dohodki za leto 1939	\$1,176.67
Stroški:	
Charter za glavni urad	\$ 76.55
Tiskanje 500 plačilnih knjižic	47.04
Charterji za podružnice	16.27
Tiskanje pravil	94.81
Tiskovanje	10.16
Oglas	10.00
Voznji stroški za glavno sejo in konvencijo	32.00
Bondi za glavne uradnike	7.50
Stroški glavnega predsednika za 1939	3.42
Brzojavke in telefoni	1.52
Express za pravila	.80
Stroški glavnega tajnika	10.52
Hektograph in priprava	5.93
Papir in drugo	9.77
Konvenčni znaki	3.09—\$ 329.38

Preostanek za leto 1939 \$ 847.27

Kakor je izvidno iz poročila je Slovenska Moška Zveza na-
predovala prav lepo kot nova organizacija. In ko pregledate
stroške lahko vidite, da vsebuje samo potrebne predmete za
poslovanje. Z večjimi stroški za nami bo bodoči napredek
lahko bolj živahen in zanimiv.

Vincent H. Lauter, gl. tajnik SMZ.

Mrs. Žitko je sestra Jožeta Gr-
dina. Tam vodi veliko trgovino
— pekarijo, že odkar je odšla iz
Clevelanda. Ima vzorno družino,
a mož John Žitko, ki je doma
iz Kamnika fara Preserje, pa je
že nekaj tednov bolan in mora
ostati v postelji.

Anton Grdina.

ST. CLAIR HUNTING AND
RIFLE CLUB

To so pa pridni naši fantje.
Na zadnji seji so predlagali in
enoglasno sprejeli predlog, ki
je bil stavljen, da se prične z
delom na klubovi farmi takoj,
brez ozira na mraz, sneg ali
dež. Za potrebno delo in kdaj
se prične pa so prepustili go-
spodarskemu odboru in da ta
odbor poroča tajniku ter potem
tajnik obvesti vse člane.

Prišlo je povelje, da moram
sporočiti članom, da se prične
z delom v nedeljo 25. februar-
ja ob devetih zjutraj in potem
pa vsako drugo nedeljo do na-
daljne odredbe. Na seji je bi-
lo tudi predlagano, da se mora
udeležiti vsak član kluba, ali
pa dobiti namestnika, če ne, bo
kaznovan. Prosti so samo bol-
niki (op. pa ne za vinsko bole-
zen).

Vsak član naj prinese tudi
kakšno orodje s seboj. Za
"lunch" pa naj se priporoči
svoji ženi, da mu bo kaj na-
pravila za na pot. Torej v ne-
deljo vsi člani brez izjeme na
klubovo farmo, da se napravi
kar je potrebno. Z lovskim po-
zdravom,

A. P., tajnik.

—Turjak. Zgorelo je gospo-
darsko poslopje Viktorija Fon-
de. Škodo cenijo na 150,000 lir.

IZ DOMOVINE

—Avtomobilska nesreča.—Bli-
zu trgovine na Spodnji Hudičji
se je pripetila avtomobilska ne-
sreča, katere žrtev je bil Gob-
čev hlapec Ivan Šolinc. V tem
času je peljal Šolinc dvoprepni
voz po državni cesti proti Celju.
Pred Pečuhovo trgovino mu je
pripeljal iz Celja nasproti neki
voznik, takoj za njim pa tovor-
ni avto. Šofer je bil prepričan,
da bo lahko prehitel voznika in
se izognil. Pri prehitovanju pa
je zadel z blatnikom v voz in go-
porinil na levo. Avtomobil je
sicer peljal naprej, a na polede-
neli cesti ga je spodneslo, da je
pri izogibanju treščil zadnji del
avtomobila v Solince, ki je sel
poleg voza, in mu zlomil tri re-
bra ter levo roko.

Če verjamele al' pa ne

"Kaj se patako držiš, kot bi
se ti vso noč o samih peklenščkih
sanjalo?"

"Veš, moja žena se odpravila
v Florido."

"Pa si zato tako žalosten?"

"Ne, žalosten nisem, ampak
če bi delal vesel obraz, bi se ženi
sumljivo zdelo in bi morda na-
zadnje še doma ostala."

"Kako pa danes izgledaš? Saj
si vse lisast po obrazu."

"Včeraj sem praznoval deset-
letnico poroke, pa me je žena ob-
sula s cvetjem."

"To je pa lepo."

"Seveda, ampak narobe pri-
tem je bilo to, da je bilo cvetje v
lončkih."

WINNETOU

Po nemškem tiskarstvu K. Mays

Narčt za beg je bil kmalu gotov. Najprvo Winnetou in Harry, nato orožje, kakorkoli — pa na konje in ven. Naša najboljša zaveznika sta bila velika naglica in osuplost Indijancev. Tve-gati je bilo treba. Če se je op-srečilo, dobro, če pa ne — pa nas tudi ni čakalo nič hujšega ko smrt na kolu.

Sam Hawkens je tiho hihital poleg mene.

"Ali vidite, sir?"

"Kaj?"

"Hm —! Tistole staro mrho tamle, ki se tako udobno valja po travi?"

"Vidim."

"Ali veste, čigava je?"

"Menda vaša —?"

"Seveda! In vidite tudi tisto reč, ki tam poleg na skali sloni?"

"Tisti krepolec?"

"Da. Tisto namreč ni kre-polec!"

"Ampak —?"

"Če sem res Sam Hawkens, potem je tisto tamle moja Liddy, menim! Hihihihihih! So mi puško tako lepo na pot položili! Smotnik in krogle se bo že tudi kateri izmed rdečkarjev imel."

Le na eno uho sem poslušal za-dovoljno besedičenje svojega Sama, ki je bil ves srečen, da bo le svoje staro Liddy spet nazaj dobil. Bolj me je zanimal Par-rano.

Stal je pri Indijancih, ki sta vlekla ujetnika h kolom, in ji-ma nekaj pravil. Dolgo jima je pridigoval, predalec je bilo, ni-sem čul, kaj pravi, pa h koncu je dejal s povzdignjenim gla-som:

"Pripravi se, Pima! Ze zabi-jo kolo, na katerem se boš cvrli!"

"In ti," je strupeno pogledal po Harryju, "ti pa se boš peklo ob njegovi strani!"

Njegove besede so bile čisto nerazumljive in lahko sem iz njih posnel tudi to, kar je prej govo-ril. Na kolu ju je mislil muči-ti — In za njima seveda naju. Mignil je Indijancema ter po-nemoma in dostojanstveno odkora-kal nazaj k ognju.

Ponka sta pograbila žrtvi.

Moj trenutek je napočil. Iz-trgal sem jima moral prijate-lja, se preden sta ju privlekla k ognju. Tistih dveh Ponk se ni-čem bel, pa če sta bila ujetnika brez tabora, ju nisem mogel več rešiti.

"Sam," sem dejal, "ali se smem zanesti na vas?"

"Hm —! Ne vem, če sami ne veste! Bo pač treba poskusiti, če se ne motim."

"Primitite tistega na desni, nam pa bom vzel onega na levi. In potem prerežite ujetnikoma vezi. Jaz nimam noža. Pa naglo naglo se mora vse zgoditi!"

"In potem si vzamem svojo Liddy —!"

"Seveda!"

"In svojo Mary —!"

"Seveda!" sem dejal nepotr-peljivo. "Ste pripravljeni?"

Pokimal je. Obraz mu je že-rel zadovoljstva, videti je bilo, da se veseli pristnega westman-skega udara.

"Naprej!"

Smuknila sva iz votline in sklonjena z dolgimi, pa tihi mi-koraki pohodila za Ponakama. K sreči naju nista opazila, čeprav sta bila napol k nama obrnjena, da sta laže vlekla ujetnika za se-boj.

Sam je podrl svojega moža z enim samim, dobro pomerjenim sunkom na tla, da niti črhnil ni. Jaz nisem imel nobenega orožja, udarec s pestjo pa je bil negotov. Zato sem svoji žrtvi najprvo iz-potegnili skozi grlo, da se je z-potegnilo grgranjem zgrudil in ti-lno obležal.

V hipu sva prerežala ujetniko-ma vezi, prosta sta bila, še pre-je se prav zavedla, kaj se je zgodilo. Vse se je vršilo ta-ko naglo, da v taboru nihče nič eno.

ni opazil.

"Naprej! Poiščita si orožje!" sem poveljeval.

Brez orožja nismo mogli uti. Iztrgal sem ubitemu Indijancu vrečico s smotnikom in krogla-mi pa planil za Winnetouom, ki se je, pravilno umevajoč položaj, z dolgimi skoki poganjal proti ognjem.

Kadar gre za življenje, v ta-kih trenutkih je človek ves dru-gačen kakor v navadnih časih. Po bliskovito naglo misli, prav ta-ko naglo in bolj v slepem nago-nu ko premišljeno izvršuje de-ja-nja, ki so edino pravilna in pri-merna, in njegove moči se po-de-seterijo.

In tako je bilo tudi tistikrat. Kakor strela iz jasnega smo šinili sredi med goste gruče In-dijancev, jim iztrgali puške in že smo bili pri naših konjih, ko se od osuplosti vsi trdi še niti genili niso.

"Swallow —! Swallow —!" sem zaklical. Hip pozneje sem bil že v sedlu. Winnetou je že tudi sedel na svojem koščnem dirkaču in Sam je pograbil prvo mrho, ki mu je prišla pod roko.

Harry se je krčevito trudil, da bi zlezal na Finnetyjevega rjav-ca. Ljuto je breal krog sebe, za-man je izgubljal čas.

"Sem gori k meni!" sem vpil.

"In brž, za božjo voljo, brž!"

V diru sem ga pograbil za ro-ko, ga dvignil k sebi sedlo in sko-ma planil proti predoru, v ka-terem sta pravkar izginila Sam in Winnetou.

Za nami pa je vstal pravi pe-kele. Besno tuljenje je odmeva-lo po kotlini, vse je kričalo, stre-li so pokali, krogle so žvižgale o-koli nas, puščice so vršale, ko-ki so topotali. Ponke so bili že za nami —

Zadnji sem bil in še danes ne vem, kako sem prišel skozi ozki, zaviti predor, da me niso došli. Najbrž so vsi hkrati planili k vohodu, ga zagnetli in preden so se uvrstili v gosji red, je minilo nekaj dragocenih sekund, ki pa so bile nam v prid.

Hvalabogu, zunaj sem bil —! In nihče več me ne bo dobil v pest —!

Hawkensa ni bilo nikjer več videti, Winnetou pa je dirjal po soteski in se pravkar okrenil na desno v dolino, po kateri smo pred nekaj dnevi prispeli.

Obrnil se je in pogledal, ali prihajam za njim.

Ravno sem mislil kreniti za njim, ko j počil za menoj strel. Čutil sem, kako je Harry zatre-petal. Krogla ga je sadela.

"Swallow —! Swallow —!"

"Naprej —! Naprej —!" hitela dalje, prav kakor tistikrat skozi gorečo reko v New Venangu.

Obrnil sem se in zagledal Par-rana.

Trdo za menoj je bil, rjavca je jezdlil. Drugih ni bilo videti, ovinek jih je zakrival. Obraz mu je bil spačen v besnem srd, pre-tepal je rjavca in ga izpodbadal, da se je poganjal v divjih skokih.

Swallowu ni bilo treba bhati in ne izpodbadati, božal sem ga po vratu in mu prigovarjal in dajal je iz sebe, kar je imel moči. Življenje je zaviselo od njegove naglice in vztrajnosti. Nisem se sicer bal borbe z divjim člove-kom, pa Harryja sem imel v na-ročju, oviral me je v kretnjah. Drugega nisem mogel storiti ko bežati.

Kakor na perutih viharja smo divjali ob potoku navzdol. Win-netouov rjavec je metal dolge koščene noge v zrak, da so se iskresale in da je cela toča kamenja odletavala izpod nje-govih nog. In Swallow ni zaosta-ljal niti za pederj. Pa tudi Par-rano ni zaostajal. Trdo za seboj sem čul topot kopit.

Nekaj toplega mi je zacurlja-lo po roki, s katero sem objemal Harryja. Krvavel je, pa še mo-eno.

ZAPISNIK

redne letne delniške seje S. N. Doma na St. Clair Ave., Cleve-land, O., ki se je vršila ob večerih 11. in 12. jan. 1940
(Nadaljevanje)

DOHODKI najemnin:	
Klubovi prostori spodaj	\$ 1,500.00
Dvorane v starem posloju	934.00 — \$ 2,434.00
Auditorium	3,149.50
Prizidek in spodnji balinarski prostor	2,355.00
Spodnja dvorana	1,338.50
Dvorani št. 1 in 2 v novem posloju	1,266.75 — 8,109.75
Uradi	3,111.00
Trgovine	6,330.00 — 9,441.00
Stanovanja v novem posloju	480.00

Skupaj najemnine\$20,464.75

Razni drugi dohodki:	
Mehka pijača, led in stisnjen zrak	\$ 1,862.55
Perilo	299.96
Najemnina posode in plačano za posodo	205.51
Garderoba (Check Room)	797.05
Razna povračila od Gospodinskega kluba in druga povračila	423.79
Oglašni na zastorju v auditoriju	197.60
Obresti	63.80
Prosvetni klub SND, preostanek od 15 letnice	39.29
Klub društev SND, povračilo za Social Security in Unemployment Insurance, 1938 in 1939	1,098.09
Klub društev SND, letni prispevki	8,000.00 — \$12,987.64

Skupni dohodki za leto 1939\$33,452.39
Skupna izplačila v letu 193930,008.73

Preostanek za leto 1939\$ 3,443.66
Prenos blagajne od 31. dec. 19389,800.73

Skupaj\$13,243.87
Nadaljno povračilo5.00

Blagajna z dne 31. decembra 1939\$13,248.87

Denar je naložen sledeče:	
The North American Mortgage Co.	\$ 3,400.96
The Cleveland Trust Co. na čekovnem prometu	7,214.15
St. Clair Savings and Loan Co.	2,500.00
Naloženo na banko dne 4. januarja 1940	130.56
Na rokah tajnika	3.20
Skupaj kot gornja svota izkazuje	\$13,248.87 — \$13,248.87
Dolg pri S. N. P. Jednoti	\$48,000.00
Društvom	11,500.00
Privatni stranki	6,500.00

Skupaj je še dolga na posestvu\$66,000.00

Izplačila v letu 1939:	
Plača oskrbnika in njegove žene	\$ 2,376.00
Plače ženskam za delo čiščenja	1,631.69
Plača tajnika	1,539.45
Plače direktorjem in tajniku Prosvetnega odseka	562.80
Plača za učiteljico Slovenske mladinske šole	200.00
Plača za posebnega paznika (watchman)	72.50
Oskrbišne potrebščine za čiščenje	359.40
Material za razna mala popravila	516.68
Razna popravila in prenovitve	3,131.01
Umivanje oken, uradov in hodnikov	146.00
Odvažanje pepela in smeti	59.50
Premog	1,476.38
Gas (plin)	276.45
Elektrika v starem posloju	630.80
Elektrika v novem posloju	1,043.60
Električne žarnice	100.45
Voda	430.04
Telefon	127.95
Razne potrebščine za urad	74.63
Tiskovine, oglašni in napisi na zastorju v auditoriju	220.82
Perilo (Laundry)	262.47
Mehka pijača, led in plin, ki se ga rabi pri bari	1,152.73
Kuhinjske potrebščine in potrebščine za baro	219.04

Socialno zavarovanje, brezposelnostno zavarovanje in in-dustrialno zavarovanje za delavce827.88
Liability zavarovanje, tornado zavarovanje in šipe234.91
Licenca za prizidek100.00
Licenca za plesno dvorano25.00
Federalni stamp za prodajo pive25.00
Korporacijski davek25.00
Zemljiški davek (County tax)2,755.45
Osebnih davek (Personal tax)10.27
Peč za v spodnjo kuhinjo535.07

(K tej svoti je bil prispevek od Gospodinskega odseka SND, svota \$300.00 kot je zapodeno v rubriki dohodkov Razna povračila.)

Plačano na račun za delo slik za veliko dvorano70.00
Zložljivi stoli in card mize59.76
Obresti S. N. P. Jednoti in društvom2,725.00
Povrnjena ara Mr. Max Jakopiču za dvorano5.00

Skupaj\$24,008.73
Plačilo S. N. P. Jednoti na dolg\$ 5,000.00
Odplačilo društvu Lunder-Adamič1,000.00 — \$ 6,000.00

Skupaj izplačano v letu 1939\$30,008.73

Nato čita John Tavčar se ra-čune Slovenske šole izza leta 1939 ter od Silvestrovega več-er. Pravi da je sodeloval z dru-štvu in društvenimi uradniki ko-likor je največ mogel; izvrševal vse sklepe direktorija. Glede društvenih priredb je poteško-ča radi pijače, vendar, ker ima Dom dober ugled vsehposod smo se še srečno izšli. Pravi da ne gleda za osebne koristi, pač pa dela za društva in Dom. Postre-gel je društvom kolikor je v da-nih razmerah največ mogel. Na morebitna vprašanja je priprav-ljen pojasnjevati.

Zastopnik Joseph Trebec pred-laga, da bi se za bodočo delniško sejo preskrbelo vsakemu navzo-čemu delničarju in zastopniku društva po en iztis tajniških ra-čunov, ker bi se na tak način pri-hranil čas čitanja in pa vsako-mur bi bilo jasno glede finance, kar se iz čitanja ne da zajeti. Predlog je podpiran.

Delničar Anton Grdina pravi da ima Trebec prav s svojim predlogom za seznam računov z vsakega navzočega delničarja. Njemu se vidi vpricho dohodkov skromen preostanek.

Zastopnik Frank Česnik isto-tako se strinja, da bi se že za to sejo morali razdati računi po en seznam vsakemu in sicer pred začetkom seje.

Zastopnik William Candon pravi, da se mu vidi velik račun za slikanje oglasov na zastorju.

predsednik istega, Joseph Sisko-vič in pravi, da so nadzorniki ra-čune vestno pregledovali tekom leta in vedno našli v popolnem re-du. Dalje poroča, da se bo glas-om sklepa zadnje direktorske seje izplačal še en dolg eni pri-vatni osebi v znesku \$6,500.00 in se bo tako znižal dolg na pose-sstvu. Klubu društev S. N. Doma gre vse priznanje za vzorno vo-dstvo klubovih prostorov in za izdatno pomoč, ki jo prispeva letno Domu. Ob vsaki priliki in vsehposod so bile na mestu tudi ženske od Gospodinskega klu-ba in so vršile svoj posel. Tudi njim moramo biti hvaležni za njih poštrevolnost in trud. Tek-om leta ni bilo tožb in ne pri-tožb od nobene strani. Priporo-ča da naj se računi sprejmejo kot so bili čitani po tajniku Doma, John Tavčarju.

Predlog je stavljen, podpiran in sprejet brez ugovora, da se računi sprejmejo kot predloženi.

Za Gospodarski odsek poroča Frank Virant. Pravi da bi bil lahko pripravil daljše poročilo o delovanju gospodarskega odse-ka Doma, ampak ker je že vsa poročila o raznih popravilih vključil v svoje poročilo tajnik Doma, John Tavčar, se mu ne vidi umestno isto ponavljati. Od-sek je deloval složno in v spora-zumu z direktorijem Doma.

Poročilo se vzame na znanje.

Za Prosvetni odsek direkto-rija S. N. Doma poroča Vatro J. Grill, predsednik, in pravi, da Prosvetni odsek direktorija s sodelovanjem Kluba društev ima nalogo, da vodi Slovensko šolo S. N. Doma. Na zadnji delniški seji pred letom dni je bil ustanovljen Slovenski na-rodni muzej in tudi ta je bil podrejen Prosvetnemu klubu za nadaljevanje tega dela. Dom je bil v prvi vrsti zgrajen za gojitve kulture v naselbini; seveda ne moremo vsega dose-či, kar bi radi, ker je še vedno treba gledati da se dolg izpla-čuje. Ko bo enkrat več denar-ja na razpolago, bo tudi Dom lahko vršil večje naloge in gle-dali bomo, da bo res postal pravi zaščitnik kulture. Slo-venski narodni muzej je ena takih velikih idej, katero je treba negovati in če bo Dom stal za njo in jo razvil, bo važ-na naloga izvršena. Muzej je večjega pomena kot si še sedaj mislimo in bo gotove naloge iz-vrstno vršil.

Predlagano in podpirano je, da se poročilo vzame na zna-nje. Sprejeto brez ugovora.

Frank Smole pravi da Muzej predvideva nove stroške društev in da je torej proti temu, da bi ga Dom vzdrževal in ne-goval. Ne vidi ničesar važnega in koristnega v muzeju za Dom.

Nato poroča tajnik Prosvet-nega kluba S. N. Doma, Eraz-m Gorsche sledeče: "Leta 1939 se je 32 društev in klubov, delničarjev S. N. Doma pri-glasilo s svojimi zastopniki za so-delovanje v Prosvetnem klubu S. N. Doma. Toda Prosvetni klub v letu 1939 ni imel poseb-nih velikih nalog za vršiti in vsled tega so se vršile samo dve seji Prosvetnega kluba in tri seje prosvetnega odseka direk-torija S. N. Doma in en sestanek po eni izmed direktorskih sej. Tekom leta 1939 so se za-vršile tri običajne priredbe Slo-venske šole S. N. Doma in si-ker se je vršila zaključna pri-re-ditev šole z igro "Čudežne go-sli"; 23. julija se je vršil pik-nik Slovenske šole na Močlini-karjevi farmi in 24. decembra se je vršila božičnica šole z ig-ro "Repštef." Vse priredbe so bile primeroma uspešne, vendar, če bi narod še bolj raz-umel pomen šole, bi bila ude-ležba lahko še večja pri eni ali drugi prireditvi.

V Slovensko šolo pohaja se-daj med 50 do 55 učencev. Za-veljavo bi bilo, da bi jih bilo vsaj trikrat toliko in lahko bi jih bilo, ker je dovolj mladine v naselbini.

Sprejeto brez ugovora.

Za letno 1940 je bilo do 1. ja-

nuarja prigašenih 25 društev in klubov za sodelovanje; ne-katera društva še niso javila svojih zastopnikov.

Glede razvoja Slovenskega narodnega muzeja morem po-ročati, da se sicer počasi, toda krepko razvija. Dosti več sploh pričakoval nisem za začetek. Idejo ustanovitve Muzeja so pozdravile skoraj vse večje slo-venske podporne organizacije in sicer: SNPJ, SSPZ, SDZ in ZSZ. Od teh so tudi že štiri poslale večje ali manjše zbirke za Muzej, ena pa sedaj zbira stvari skupaj.

Izmed slovenskih listov in re-vij so v uredniških kolonah po-zdravili idejo Muzeja, Eftib Kristan v Cankarjevem Glas-niku; Ivan Molek v Prosveti in Anton J. Terbovec v Novi Do-bi, glasilo JSKJ. Glavni tajnik JSKJ pa je pismeno odgovoril, da bo pismo glede Muzeja predložil letni seji gl. odbora, ki se vrši ta mesec.

Posrečilo se mi je pridobiti in zainteresirati v naš Muzej tudi Matijo Pogorelec iz Min-nesote, ki nam je doslej že po-slal osem velikih zabojev raz-nih časopisov in drugih važnih dokumentov. V tej zbirki sem našel 42 različnih slovenskih časopisov in revij, šest hrvat-skih listov in revij ter nekaj an-gleskih listov, ki se nanašajo na kakšen poseben dogodek, največkrat glede kakšnega Slo-venca ali Jugoslavana ali kaj podobnega. Poslani listi dati-rajo izmenoma od leta 1891 naprej. V zbirki, ki smo jo prejeli je tudi deseta številka prvega slovenskega časopisa v Ameriki "Amerikanskega Slo-venca," ki se je tiskal v Chica-gu, Ill., pozneje, 11. številka pa se je že tiskala v Tower, Minn. pod vodstvom slovenskega mi-sijonarja J. F. Buha, ki mu je bil tudi urednik.

Matija Pogorelec je poslal tu-di fotografijo slik, katere je naslikal pokojni misijonar Buh za Indijance in sliko keliha Frederick Baraga, katerega mu je poklonil pokojni Avstrijski cesar Franc Jožef I. leta 1854 na dan svoje poroke ter več drugih zanimivosti. Kot piše v pismih in v listih, lahko prič-a-kujemo še veliko in bogato zbirko drugih stvari, kar sedaj zbira in devlje v zaboje za nas, da nam ob priliki pošlje. Matija Pogorelec bo 14. janu-arja praznoval svoj 72. rojstni dan in seveda ni pri najbolj-šem zdravju, zato ne more iz-vršiti velikega dela tako hitro.

Do sedaj je približno dvaj-set strank prispevalo večje ali manjše doneske predmetov za Muzej. V tekočem letu ča-ka zastopnike v Prosvetni klub precej dela, ker nove ideje da-jo nova dela. Treba bo urediti slovenske časopise in revije in kadar in kolikor bo letnikov kompletnih, se jih bo dalo ve-zati ali pa bomo delo kar doma izvršili.

Slovenski narodni muzej je zaveda celotnega slovenskega naroda v Ameriki, ampak S. N. Dom je najbolj logična ustano-va in Cleveland je pravo središ-če, kjer se je pod Domovim vodstvom Muzej osnoval in raz-vijal do sedaj. Od sedaj na-prej pa je od Vas delničarji in zastopniki društev odvisno, kakšne naloge boste dali tej ustanovi na tej letni seji za te-koče leto in za bodočnost. Tre-ba je zasnovati načrt, potem katerega se bo zbrala potreb-na financa za razvoj Muzeja, potem vseh slovenskih organi-zacij, društev in Narodnih do-mov v Ameriki. Muzej je sploš-nega, narodnega pomena; ni zaveda samo Clevelanda ali S. N. Doma na St. Clair Ave. Ma-tija Pogorelec priporoča v enem svojih pism, da bi Muzej sa-mostojno inkorporirali; on je mnenja, da bi na ta način do-bili v krog Muzeja več organi-zacij, več Domov in več društev, ki bi skrbela za razvoj istega in ga skupno financirali.

(Dalje prihodnjic.)

—Gorica, januarja 1940. — Zima, ki je hudo pritisnila po vsej Evropi, seveda ni prizane-sla tudi topli Primorski. Vso Italijo je zajel val mraza, ki je bil posebno hud v odprti padski nižini v Severni Italiji. Povsod to je padlo živo srebro znatno pod ničlo. Sneg je padel tudi da-leč v južno Italijo in so tako ime-li Rimljani priliko se smučati po rimskih ulicah in Napolitanci so uživali v pogledih na zasneženi Vezuov. Takega mraza že dolgo ni bilo in ga ne pomnijo niti sta-ri ljudje. V naših krajih pa je bila podobna zima pred dobrimi desetimi leti t. j. 1. 1929. v febru-arju. Zdi se, da bo sedaj nekaj podobnega. Na Krasu je divja-la te dni silna burja, ki je napra-vila mraz še neznosnejši. Pihala je s hitrostjo 100 km na uro in je seveda napravila kup večjih in majših nesreč. — Tempera-tura je padla v tržaškem mestu na 9 pod ničlo, kar že dolgo ni bilo (L. 1929. je temperatura padla ce-lo na 18 pod ničlo!) Na Goriškem je bilo nekaj manj mraza in so zabeležili le 8 stopinj pod ničlo. Seveda pa je mraz v kra-jih proti jugoslovanski meji in v Gorah primerno večji. Da je res velik mraz dokazuje zaledenela Soča na nekaterih krajih v nje-nem gornjem toku, kar se je zgodilo samo le v že omenjenem zelo mrzlem letu 1929. Pri indu-strijskem mestu Trzinu pa so ob izlivu Soče zamrznila jezera in močvirja. Tudi snega je po vsej Primorski razen v Trstu in neka-terih krajih v Istri. Taka ne-predvidevana zima pa je prine-sla ne samo kup nesreč temveč večji in manjši zastoj v promet-nih žilah. Slabo bo to tudi za vse prebivalstvo, ker bo tu pa tam nastopila influenza, posebno ko bo mraz malo ponehal in nasto-pilo južnejše in vlažnejše vreme.

—Gorica, jan. 1940. — V Če-dadu se je prve dni tega leta zgo-dila strašna nesreča. Velik ze-meljski plaz je v mestu zasul tri hiše. V bližini znamenitega "Hu-dičevega mostu" na desnem bre-gu Nadiže se je utrgalo 1200 ton zemlje in kamenja, ki se je z ve-likim trščem navailo na spo-daj stoječe hiše. To se je zgodi-lo ob 4:30 zjutraj 4. t. m. Poru-šene so tri hiše in nesreča je zah-tevala 11 mrtvih. Žrtve bi bilo še več, če ne bi bila tretja hiša prazna. Lastnik se je hotel v kratkem naseliti v njo, kar pa se je na srečo zavleklo.

—Trst, jan. 1940. Katarina Puac iz Dekanov se je pripelja-la v mesto na kolesu. Pred ka-rabinersko kasarno ji je prišel nasproti težak tovarni avto. V hipu se kolesarka mu ni mogla izogniti, ker se je to zgodilo tako naglo in je zaradi tega zgubila ravnotežje ter padla s bicikla rav-no pod težka kolesa tovarnega av-tomobila. Šofer je nesrečo opa-zal in takoj ustavil, toda bilo je že prekasno. Katarina Pugac je ležala mrtva pod zadnjimi kole-si. Na kraj nesreče so takoj pri-šle oblasti, ki so zapisale vse po-datke o nesreči.

—Trst, jan. 1940. Nekaj nemi-skih ladij, ki jih je zatekla seda-nja vojna v tržaškem pristaniš-ču, so njih lastniki nekaj časa ponujali jugoslovanskim paro-plovnim družbam. Ker pa ni bi-lo interesentov, so jih najbrž prodali tržaškim družbam. To bi se dalo sklepiti iz tega, ker so sedaj te ladje prebarvali in na njih izobesili italijanske zastave.

IZ PRIMORJA

—Gorica, januarja 1940. —

Zima, ki je hudo pritisnila po vsej Evropi, seveda ni prizane-sla tudi topli Primorski. Vso Italijo je zajel val mraza, ki je bil posebno hud v odprti padski nižini v Severni Italiji. Povsod to je padlo živo srebro znatno pod ničlo. Sneg je padel tudi da-leč v južno Italijo in so tako ime-li Rimljani priliko se smučati po rimskih ulicah in Napolitanci so uživali v pogledih na zasneženi Vezuov. Takega mraza že dolgo ni bilo in ga ne pomnijo niti sta-ri ljudje. V naših krajih pa je bila podobna zima pred dobrimi desetimi leti t. j. 1. 1929. v febru-arju. Zdi se, da bo sedaj nekaj podobnega. Na Krasu je divja-la te dni silna burja, ki je napra-vila mraz še neznosnejši. Pihala je s hitrostjo 100 km na uro in je seveda napravila kup večjih in majših nesreč. — Tempera-tura je padla v tržaškem mestu na 9 pod ničlo, kar že dolgo ni bilo (L. 1929. je temperatura padla ce-lo na 18 pod ničlo!) Na Goriškem je bilo nekaj manj mraza in so zabeležili le 8 stopinj pod ničlo. Seveda pa je mraz v kra-jih proti jugoslovanski meji in v Gorah primerno večji. Da je res velik mraz dokazuje zaledenela Soča na nekaterih krajih v nje-nem gornjem toku, kar se je zgodilo samo le v že omenjenem zelo mrzlem letu 1929. Pri indu-strijskem mestu Trzinu pa so ob izlivu Soče zamrznila jezera in močvirja. Tudi snega je po vsej Primorski razen v Trstu in neka-terih krajih v Istri. Taka ne-predvidevana zima pa je prine-sla ne samo kup nesreč temveč večji in manjši zastoj v promet-nih žilah. Slabo bo to tudi za vse prebivalstvo, ker bo tu pa tam nastopila influenza, posebno ko bo mraz malo ponehal in nasto-pilo južnejše in vlažnejše vreme.

—Gorica, jan. 1940. — V Če-dadu se je prve dni tega leta zgo-dila strašna nesreča. Velik ze-meljski plaz je v mestu zasul tri hiše. V bližini znamenitega "Hu-dičevega mostu" na desnem bre-gu Nadiže se je utrgalo 1200 ton zemlje in kamenja, ki se je z ve-likim trščem navailo na spo-daj stoječe hiše. To se je zgodi-lo ob 4:30 zjutraj 4. t. m. Poru-šene so tri hiše in nesreča je zah-tevala 11 mrtvih. Žrtve bi bilo še več, če ne bi bila tretja hiša prazna. Lastnik se je hotel v kratkem naseliti v njo, kar pa se je na srečo zavleklo.

—Trst, jan. 1940. Katarina Puac iz Dekanov se

Oliver Twist

C. Dickens-O. Župančič

Tako opogumljen je potrkal Oliver na vrata v knjižnico. Gospod Brownlow je zaklical "Naprej!" in stopil je v majhno izbo, vso polno knjig, z oknom, ki je gledalo na nekaj prelepih vrtičev. Pred okno je bila pomaknjena miza, in za njo je sedel gospod Brownlow in bral. Ko je zagledal Olivera, je porinil knjigo od sebe, ga povabil bliže in mu velel sedeti. Oliver je ubogal in se čutil, odkod se jemljejo ljudje, da prebirajo te ogromne skladavnice knjig, ki so napisane prejkone, da bi svet še bolj izmodrile — uganka, ki se ji čudijo dan na dan še vse bolj izkušeni ljudje, kakor je bil Oliver Twist.

"Precej knjig, ali ne, fant moj?" je dejal gospod Brownlow, ko je zapazil, s kako radovednostjo si ogleduje Oliver police, ki so segale od tal do stropa.

"Dosti jih je, sir," je odgovoril Oliver. "Jaz jih še nisem toliko videl."

"Če boš priden, jih boš lahko prebiral," je dejal prijazno stari gospod, "in to ti bo bolj ugaljo, kakor da bi jih gledal samo od zunaj — to se pravi, pri nekaterih; zakaj tudi takih knjig je, pri katerih so hrbiti in platnice najboljši del."

"To so menda tiste težke tamle, sir," je dejal Oliver in pokazal nekaj četrtek s potrpatno zlatovo vezjo.

"Niso zmeraj take," se je nasmehnil stari gospod in potapljaj Olivera po glavi; "so še druge prav tako težke, čeprav niso tako debele. Ali bi bil rad učenjak in pisal knjige, a?"

"Mislim, da bi jih rajši prebiral, sir," je odvrnil Oliver.

"Kaj? Ne bi bil rad knjižničar?" je dejal stari gospod.

Oliver je nekaj časa premišljal, nazadnje pa je rekel, da se mu zdi še vse boljše, biti knjižničar.

VSE KARKOLI

potrebuje se od zobozdravnika bodi izvlečenje zob poljenje zob in enako lahko dobite v vaše polno zadovoljstvo pri dr. Zupniku, ne da bi zgubili pri tem dosti časa. Vse delo je narejeno, kadar vam čas pripušča. Uradni naslov:

6131 St. Clair Ave.
vhod na 62. cesti
Knausovo poslopje
(Feb. 17, 19, 21.)

Velika noč se bliža!

Vsi, ki imate v stari domovini še starše, sorodnike, prijatelje in znanke, se istih radi spomnite ob praznikih. A ne samo, da se jih spomnite, tudi razveseliti jih želite s kakim primernim darilom. Najbolj primeren dar za PIRHE je denar. Da pa bodo vaši dragi v domovini točno in v redu sprejeli to, kar jim pošiljate, se vam svetuje, da se glede pošiljanja denarja obrnete na:

AUGUST KOLLANDER
Slovenski Narodni Dom
6419 St. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO

KOLLANDER pošilja denar v Jugoslavijo, Italijo in druge evropske države. Vsaka pošiljatev je garantirana in je običajno izplačana v treh tednih. Cene dinarjev in liram so zelo ugodne. Pri Kollanderju dobite tudi jugoslovanske in italijanske znamke.

tržec. Na to se je stari gospod od srca zasmel ter pripomnil, da jo je Oliver dobro pogodil! Oliver se je te svoje umnosti razveselil, čeprav ni vedel, v čem prav za prav tiči.

"Hm, hm," je dejal stari gospod z resnim obrazom, "nikar se ne boj, ne bomo te dali za pisatelja, dokler je še kako pošteno rokodelstvo ali obrt, ki se je lahko lotiš."

"Hvala lepa, sir," je odgovoril Oliver. Resnobnemu tonu tega odgovora se je stari gospod zopet zasmel in zinil nekaj o čudovitem instinktu. Teh besed Oliver ni razumel, zato se tudi ni posebno zmenil zanje.

"Zdaj pa," je dejal gospod Brownlow, če mogoče, s še prijaznejšim, a hkratu mnogo resnejšim glasom, kot ga je Oliver kdaj od njega slišal, "zdaj pa dobro pazi, dečko moj, kaj ti bom povedal."

Govoril bom brez okolišev s teboj, ker sem prepričan, da me boš razumel tako dobro, kakor bi me marsikdo starejši."

"O, samo tega nikarte, da me hočete poslati stran, sir, prosim vas!" je vzkliknil Oliver, vznemirjen od resnega tona, s katerim je gospod začel. "Ne pehajte me pred vrata, da bi moral spet po cestah potovati. Dovolite, da smem ostati tukaj in vam služiti. Ne pošiljajte me nazaj v žalostne kraje, odkoder sem prišel. Usmilite se ubogega fanta, sir!"

"Dete moje," je dejal stari gospod, v srce ginjen od vroč Oliverove prošnje, "ne boj se, jaz te ne zapustim, če mi ne boš dal ti sam povoda."

"Nikoli, nikoli ne, sir," mu je segel Oliver v besedo.

"Upam, da ne," je menil stari gospod. "In mislim, da ga ne boš dal nikoli. Varal me je doslej marsikateri, ki sem mu izkazoval dobroto. A neglede na to mi pravi nekaj, naj ti zaupam. In zavzel sem se zate bolj, kot mi je samemu umevno. Osebe, ki sem jih najsrečneje ljubil, spe globoko v grobeh. In tam spi tudi sreča in radost mojega življenja; in vendar moje srce ni krsta, in nisem ga za vedno zaprl svojim najboljšim čustvom. Bridkost jih je samo okrepila in ublažila."

Stari gospod je govoril to šepetaje, bolj sebi nego dečku, in je še nekaj molčal. Oliver se ni ganil.

"Dobro, dobro," je dejal naposled stari gospod z jasnejšim glasom. "To sem rekel samo zato, ker imaš mlado srce. In ker veš, da sem prebil že mnogo težav in bridkosti, se boš mogoče tembolj čutil, da bi mi prizadel kaj žalega. Praviš, da si sirota brez sorodnikov na svetu, in kar sem utegnil poizvedeti, me je prepričalo o tem. Povej mi sedaj svojo zgodbo — odkod si prišel, kdo te je odgojil in kako si se nameril na družbo, v kateri sem te našel. Govori po resnici, in dokler bom jaz živ, ne boš brez prijatelja."

Oliveru je za nekaj minut intenzivno zaprlo besedo. In ravno, ko je hotel sprožiti, kako je bil v reji na kmetih in kako ga je gospod Bumble spremil v ubožnico, se je razlegel o dveznih vrat posebno nestrpen, podvojen udarec. Po stopnicah je prihitela dekla in naznanila gospoda Grimwiga.

"Ali pride gori?" je vprašal gospod Brownlow.

"Da, sir," je odgovorila služkinja. "Vprašal je, ali je kaj žemlj pri hiši, in ko sem mu rekla da, je rekel, da je prišel na čaj."

Gospod Brownlow se je na-

smehnil; nato je rekel Oliveru, da sta si z Grimwigom stara prijatelja. Na vnanje da je res malce osoren, a da naj za to nič ne mara, ker je po njegovem v srcu dober človek.

"Ali naj odidem, sir?" je vprašal Oliver.

"Ni treba," je odgovoril gospod Brownlow, "kar tukaj ostani."

Tisti trenutek je stopil v sobo, oprt ob debelo palico, životen star gospod, na eno nogo malo hrom. Imel je višnjevo sukno, progast telovnik, nankingaste hlače s kamašami, bel klobuk s širokimi, zeleno podšitimi krajevci. Zelo na gosto nabram poprtnik mu je gledal izza telovnika, in zlo dolga jeklena verižica za uro mu je binljala preko njegovega, na nji pa je bil pripet samo ključek. Konca njegove ovratnice sta bila zadržnjna v vozlu, za pomarančo debel. Na obrazu pa se mu je križalo toliko ptez, da se ne da popisati. Kadar je govoril, je sukal glavo na eno stran, hkrati pa je gledal iz kota, da si se moral spomniti papirge. Tako se je držal takoj, ko je stopil v sobo. Z iztegnjeno roko je molil oranžovo lupino in kričal z renčecim, nezadovoljnim glasom:

"Nate! Vidite to? Ali ni od sile? Ne morem obiskati človeka, da ne bi našel na stopnicah te vratolomne pošardje. Ohromel sem zaradi oranževe lupine in, bogme, oranževa lupina bo nazadnje moja smrt. Bo, sir! Oranževa lupina bo moja smrt, če ne, si pojem glavo, sir!"

S to čudno obljubo je podprl in podkrepil gospod Grimwig skoraj vsako svojo trditev; in prav od njega se je čulo to posebno čudno; kajti, recimo, da bi napredek znanstva kedaj omogočil človeku, če bi ga bila ravno taka volja, da bi res lahko pojedel lastno glavo — glava gospoda Grimwiga je bila tako ogromna, da bi moral tudi najhujši sangvinik obupati, da bi jo za en obed pospravil — tudi, če odračunamo debelo pudrano plast.

"Glavo si pojem," je ponovil gospod Grimwig ter udaril s pa-

lico ob tla. — "Oho, kaj pa to?" je pristavil, ko je ugledal Olivera, in stopil kora knazaj.

"To je mladi Oliver Twist, ki sva že govorila o njem," je rekel gospod Brownlow.

Oliver se je poklonil.

"Pravite, da je to deček, ki je imel vročico?" je rekel gospod Grimwig in se še malo odmaknil. "Počakajte, minuto samo, molčite — hop!" je nadaljeval gospod Grimwig pretrgano, in ves strah pred vročico ga je minil v zmagovalno njegovega odkritja: "to je fant, ki je imel pomarančo! Če ni to fant, sir, ki je imel pomarančo in vrget ta kos lupine na stopnice, pa si pojem glavo, sebi in še njemu povrh."

"Ne, ne, on je ni imel," se je zasmel gospod Brownlow. "Dajte, odložite klobuk in pomenita se z mojim mladim prijateljem."

"V teh stvarih sem oster!" je dejal natakneni stari gospod, ko si je slafil rokavice. "Zmeraj jih leži nekaj teh lupin po tlaku, in vem, da jih meče ranocelnikov poba, tam na oglu, po tleh. Sinoči je spodrsnilo mladi ženski na takemle koščku in pala je ob mojo ograjo. Toliko da je vstala se sem videl, da gleda tja proti tisti prekleti rdeči svetilki s pantomimsko lučjo. 'Nikarte k njemu,' sem ji zaklical skozi okno, 'to je zavraten morilec, pa-sti nastavlja ljudem!' In je mo-

Wanf Ching-wei, bo načeloval kitajski vladi, ki jo je postavila Japonska.

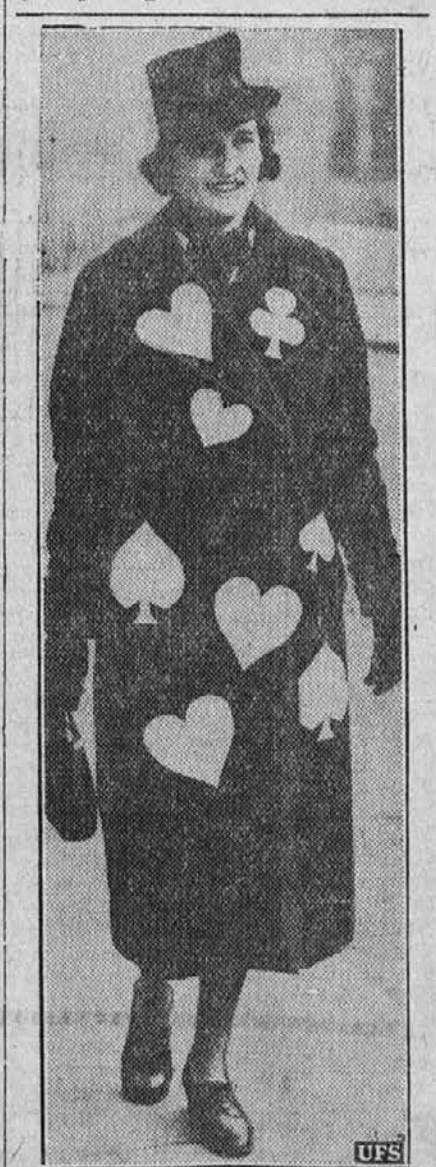
rilec; če ni —." Zdal je udaril jezni gospod s palico ob tla; njegovi prijatelji so vselej razumeli, da je to nadomestilo za običajno obljubo, čeprav ni bila z besedo izražena. Nato je sedel, še vedno s palico v roki, odprl lornjeto, ki jo je imel obešeno na širokem črnem traku, in uprl oči v Olivera; ta je zaradi tega ogledovanja zardel in se iznova poklonil.

"To je torej fant, kaj ne?" je dejal naposled gospod Grimwig.

"To je fant," je odgovoril gospod Brownlow.

"No, kako ti je, fant?" je vprašal gospod Grimwig.

"Zahvalim, gospod, precej bolje," je odgovoril Oliver.

Londonke ženske si prišijejo razne bele predmete na suknjo ponoči, ko so londonske ulice temne, ker se boje zračnih napadov iz Nemčije.

Gospod Brownlow se je zdelo, da ima njegov čudaški prijatelj kako neprijetno na jeziku, zato je naročil Oliveru, naj stopi doli in pove gospe Bedwinovi, da so pripravljene za čaj. Deček je bil tega ukaza zelo vesel, zakaj šega tega gosta mu niso bile nič kaj všeč.

"Čeden dečko, ali ne?" je vprašal gospod Brownlow.

"Ne vem," je odgovoril gos-

pod Grimwig čemerno. "Ne veste?" "Ne, ne vem. Jaz ne vidim dečkih nikoli nikakega razloga, Jaz ločim samo dvojce vrste kaste obraze in govedinaste." "In kam štejete Olivera?" "Dalje prihodnjije"

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

POSEBNO SAMO ZA TA TEDEN KEENO LUMP ALI EGG--\$8.50

(POCAHONTAS)
Brez dima, da veliko vročino, nič dela s klinčerji. Garantirano, da boste zadovoljni.

GOLD BAR LUMP--\$8.00

Malo pepela, velika vročina, najboljši premog za peč. Lump ali Egg. Tudi vse druge vrste premoga na razpolago po posebno nizki ceni. Hitra in prijazna postrežba. Pokličite

ENdicott 1588

MAR - KET COAL CO.

1261 Marquette Road

NAZNANILO IN ZAHVALA

S potrjim sreem naznanilam prežalostno vest, da je dne 3. januarja, 1940 po večletni bolezni nenaglooma primil predragi in nikdar pozabljeni brat

John Pujzdar

v starosti 33 let; rojen v Pueblo, Colo. K večnemu počitku smo ga položili dne 6. januarja, 1940 na Calvary pokopališče.

V globoki hvalečnosti se želim prisrčno zahvaliti vsem, ki so mi bili v tolažbo in pomoč v teh bridkih urah ter vsem, ki so mi prišli pokropiti in se udeležili svete maše in pogreba. Iskrena hvala Monsignorju Rt. Rev. B. J. Ponikvarju za opravljene cerkvene pogrebne obrede.

Prisrčna hvala vsem, ki so okrasili krsto s krasnimi vencmi in sicer: Mr. in Mrs. Ivan Babnik, Mr. in Mrs. Joe Papes, Mr. in Mrs. John J. Grdina, Mr. Leo Jevc, Mr. in Mrs. John Wolf, Mr. in Mrs. Lee Novak, družina Marija Babnik, stanujoča v stari domovini, družina Papes, West Side; družina Mrs. Jennie Jare, Mr. in Mrs. Stanley Fagon, Mr. Anton Grdina in družina, društvo sv. Vida, št. 25 KSKJ.

Iskrena hvala vsem, ki so darovali za svete maše, in sicer: Miss Jennie Vencel, Mrs. M. Vortecnik, Mr. in Mrs. Jernej Knaus, Mrs. Mary Ajdisek, Mr. Charles Bratish.

Enako tudi iskrena hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile na razpolago pri pogrebu. Lepa hvala članom društva sv. Vida, št. 25 KSKJ, ki so se udeležili pogreba, posebno pa nozilec krste, ki so ga spremili in položili v prežani grob.

Ravnice tako prisrčna hvala pogrebniemu zavodu Anton Grdina in sinovi za vso prijazno postrežbo in za lepo urejeni pogreb. Prejubilni brat, preneglo si nas zapustil in legel k večnemu počitku. Počivaj v miru v rodni ameriški zemlji in večna luč nad tvojimi dušami.

Zaljubljeni ostali:

LODDIE PUJZDAR, brat.

in več sorodnikov.

Cleveland, O., 21. februarja, 1940.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena \$2.00 in stane samo:

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6121 St. Clair Ave. - Cleveland, O.

"Poglej, tukaj v Ameriški Domovini je zopet oglaševanih nekaj prav poceni predmetov!"

"Tako priliko je treba izrabiti, da se prihrani nekaj dolarjev."

"Pomni, draga ženica, vsak cent se pozna, ki ga moreva prihraniti."

"Zato vsak dan pregledjva Ameriško Domovino, ne samo novice in drugo berilo, ampak tudi oglase. Trгоvec, ki oglašuje v Ameriški Domovini je zanesljiv in pri njem kupujva."

AMERIŠKA DOMOVINA

bi morala biti

v

vsaki slovenski hiši